देवगन्धर्व्ववाहास्ते दिव्यवर्णा मनोजवाः । चीणाचीणा भवन्त्येते नहीयन्ते च रंहसः ।
पुरा कृतं महेन्द्रस्य वज्रं वृत्रनिबर्हणं । दशधा शतधा चैव तच्छीर्णं वृत्रमूर्द्धनि । १४८५
ततो भागीकृतो देवैर्व्वज्रभाग उपास्यते । लोके यशोधनं किञ्चित्सा वै वज्रतनुः स्मृता ।
वज्रपाणिर्ब्राह्मणः स्याद्रथं वज्ररथं स्मृतं । वैश्या वै दानवज्राश्च कर्म्मवज्रा यवीयसः ।
चक्रं वज्रस्य भागेन अवध्या वाजिनः स्मृताः । रथाङ्गं वडवा सूते शूराश्चाश्वेषु ये मताः ।
कामवर्णाः कामजवाः कामतः समुपस्थिताः । इति गन्धर्व्वजाः कामं पूरयिष्यन्ति मे हयाः ।
अर्जुन उवाच ॥ यदि प्रीतेन मे दत्तं संशये जीवितस्य वा । विद्याधनं श्रुतं वाऽपि न तद्गन्धर्व्व रोचये । १४९०
गन्धर्व्व उवाच । संयोगो वै प्रीतिकरो महत्सु प्रतिदृश्यते । जीवितस्य प्रदानेन प्रीतो विद्यां ददामि ते ।
त्वत्तोऽप्यऽहं ग्रहीष्यामि अस्त्रमाग्नेयमुत्तमं । तथैव योग्यं वीभत्सो चिराय भरतर्षभ ।
अर्जुन उवाच । त्वत्तोऽस्त्रेण वृणोम्यश्वान्संयोगः शाश्वतोऽस्तु नौ । सखे तद्ब्रूहि गन्धर्व्व युष्मभ्यो यद्भयं भवेत् ।
कारणं ब्रूहि गन्धर्व्व किं तद्येन स्म धर्षिताः । यान्तो वेदविदः सर्व्वे सन्तो राजावरिन्दमाः ।
गन्धर्व्व उवाच । अनग्नयोऽनाहुतयो नच विप्रपुरस्कृताः । यूयं ततो धर्षिताः स्थ मया वै पाण्डुनन्दनाः । १४९५
यक्षराक्षसगन्धर्व्वाः पिशाचोरगदानवाः । विस्तरं कुरुवंशस्य धीमन्तः कथयन्ति ते ।
नारदप्रभृतीनान्तु देवर्षीणां मया श्रुतं । गुणान् कथयतां वीर पूर्व्वेषां तव धीमतां ।
स्वयंचापि मया दृष्टश्चरता सागराम्बरां । इमां वसुमतीं कृत्स्नां प्रभावः सुकुलस्य ते ।
वेदे धनुषि चाचार्य्यमभिजानामिऽते र्जुन । विश्रुतं त्रिषुलोकेषु भारद्वाजं यशस्विनं ।
धर्म्मं वायुञ्च शक्रञ्च विजानाम्यश्विनौ तथौ । पाण्डुञ्च कुरुशार्दूल षडेतान्कुरुवर्धनान् । पितॄनेतानहं पार्थ देवमानुषसत्तमान् । १५००
दिव्यात्मानो महात्मानः सर्व्वशस्त्रभृतांवराः । भवन्तो भ्रातरः शूराः सर्व्वे सुचरितव्रताः ।
उत्तमाञ्च मनोबुद्धिं भवतां भावितात्मनां । जानन्नपि च वः पार्थ कृतवानिह धर्षणं ।
स्त्रीसकाशे च कौरव्य न पुमान्क्षन्तुमर्हति । धर्षणामात्मनः पश्यन् बाहुद्रविणमाश्रितः ।
नक्तञ्च बलमस्माकं भूय एवाभिवर्द्धते । यतस्ततो मां कौन्तेय सदारं मन्युराविशत् ।
सोऽहं त्वयेह विजितः संख्ये तापत्यवर्द्धन । येन तेनेह विधिना कीर्त्यमानं निबोध मे । १५०५
ब्रह्मचर्य्यं परो धर्म्मः स चापि नियतस्त्वयि । यस्मात्तस्मादहं पार्थ रणेऽस्मि विजितस्त्वया ।
यस्तु स्यात्क्षत्रियः कश्चित्कामवृत्तः परन्तप । नक्तञ्च युधि युध्येत न स जीवेत्कथञ्च न ।
यस्तु स्यात्कामवृत्तोऽपि पार्थ ब्रह्मपुरस्कृतः । जयेन्नक्तञ्चरान्सर्वान्सपुरोहितधूर्गतः ।
तस्मात्तापत्य यत्किञ्चिन्नृणां श्रेय इहेप्सितं । तस्मिन् कर्म्मणि योक्तव्या दान्तात्मानः पुरोहिताः ।
वेदे षडङ्गे निरताः शुचयः सत्यवादिनः । धर्म्मात्मानः कृतात्मानः स्युर्नृपाणां पुरोहिताः । १५१०
जयश्च नियतो राज्ञः स्वर्गश्च तदनन्तरं । यस्य स्याद्धर्म्मविद्वाग्मी पुरोधाः शीलवान् शुचिः ।
लाभं लब्धुमलब्धं वा लब्धं वा परिरक्षितुं । पुरोहितं प्रकुर्व्वीत राजा गुणसमन्वितं ।
पुरोहितमते तिष्ठेद्य इच्छेद्भूतिमात्मनः । प्राप्तुं वसुमतीं सर्व्वां सर्व्वशः सागराम्बरां ।